Rok 1910.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 23. kwietnia 1910.

Nr. 109.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 21. stycznia 1910, L. VIII/a 827/5, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 5. października 1909, Dz. u. kr. Nr. 143, o regulacyi rzeki Sołokii z dopływami, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 5. stycznia 1910, L. 47.732/7450 ex 1909.

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 5. października 1909, Dz. u. kr. Nr. 143, o regulacyi rzeki Sołokii z dopływami.

§ 1.

Regulacya rzeki Sołokii od jazu w Korniach do ujścia do Bugu z dopływami jest przedsiębiorstwem spółki wodnej, która ma być zawiązaną w drodze przymusowej na podstawie § 45, krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38 i ma być przeprowadzoną w myśl § 6 ustawy

z dnia 5. października 1909, Dz. u. kr. Nr. 143, przez Wydział krajowy przy współudziale administracyi państwa i Wydziału spółki wodnej.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi, służyć ma zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa reskryptem z 15. września 1909, L. 2679, projekt Wydziału krajowego z roku 1908, który preliminuje koszta robót na 6,000.000 koron, z uwzględnieniem zmian zaproponowanych w protokole Komisyi reambulacyjnej z dnia 11. października 1908.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia dalszych zmian w tym projekcie w porozumieniu z administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana regulacya obejmuje następujące roboty:

a) regulacyę rzeki Sołokii, od jazu w Korniach do ujścia do Bugu na długości 58·16 km ;

b) regulacyę potoku Rzeczycy bełzkiej na długości 10·97 km.;

c) 25 rowów osuszających, łącznej długości 198·089 km.;

d) 9 rowów doprowadzających wodę dla nawodnienia łącznej długości 47·39 km.;

e) budowę 16 mostów i 4 kładek żelazno-betonowych, 79 mostków sklepionych betonowych i 131 przepustów drogowych betonowych;

f) 73 przepustów wałowych;

g) 11 szluz żelazno-betonowych dla nawodnienia, 30 syfonów i 5 akwaduktów betonowych;

h) 63 stopni i 144 progów betonowych, tudzież 12 brodów;

i) utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat dwadzieścia i trwać ma od roku 1910 do roku 1929.

W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem prywatne budowle na rzece Sołokii i dopływach.

§ 4.

Koszta projektowanych robót regulacyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu, pokryte będą z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl § 3, ustawy z dnia 5. października 1909, Dz. u. kr. Nr. 143, Zarząd funduszu regulacyjnego, spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3, ustawy z dnia 5. października 1909, Dz. u. kr. Nr. 143, datki kraju, państwa i spółki wodnej mają być wpłacone do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) 40% datek kraju w kwocie 2,400 000 K w 20 równych ratach rocznych po 120.000 K od roku 1910 do roku 1929;

b) 40% datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 2,400.000 koron w 20 równych ratach rocznych po 120 000 K od roku 1910 do r. 1929;

c) 20% datek przymusowej spółki wodnej w kwocie 1,200.000 K w 20 równych ratach rocznych po 60.000 K od roku 1910 do roku 1929. W razie spóźnienia zawiązania spółki wodnej mają być raty datku spółki zapadłe przed jej zawiązaniem jednorazowo ściągnięte i do funduszu regulacyjnego wpłacone.

Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej, znajdą zastosowanie postanowienia §§ 15 do 19, ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki jak i ściągnięcia datków konkurencyjnych przez Urzędy podatkowe.

Zapasy kasowe funduszu regulacyjnego lokowane być mają na rachunku bieżącym w Banku krajowym.

Jeżeli po ukończeniu robót programem objętych okaże się we funduszu regulacyjnym pozostałość kasowa, to pozostałość ta ma być zwróconą kontrybującym czynnikom w stosunku do ich udziału w kosztach budowy.

§ 6.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej poruczy Wydział krajowy trzem zaprzysiężonym urzędnikom technicznym pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego.

Jeden z kierowników budowy prowadzić będzie roboty na Sołokii i dopływach od ujścia do Bugu do km. 18, drugi od km. 18, do km. 36, trzeci zaś od km. 36 w górę.

Do pomocy kierownikom budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i robocizny i t. p., dalej do prowadzenia rachunkowości, może Wydział krajowy powołać według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obeznaną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysługuje w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych, tudzież dozorców przydziela Wydział krajowy.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze zamiast

dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały miesięczny dodatek budowlany, a mianowicie:

a) praktykant techniczny w kwocie 180 K;
b) inżynier-adjunkt w kwocie 210 K;
c) inżynier II. klasy w kwocie 240 K;
d) wyżsi urzędnicy techniczni w kwocie 300 K.

O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty.

Na podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania, lub stacyi zimowej wyznaczonej poza polem roboczem, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym poza pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytość II. klasy, przy podróżach drogowych 50 h za jeden kilometr, przy komisyach zaś poza miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 10 K dziennie.

Dodatek budowlany, dyety i koszta podróży kierowników budowy, ich płace w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegatów, pobory dozorców i sił pomocniczych, jak wogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nie przewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem będzie od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§ 7.

Kierownicy budowy, do których należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, odpowiedzialni są wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Kierownicy budowy znoszą się bezpośrednio z Wydziałem krajowym, przedkładają peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki, czynią zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwiają je bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego. Kierownicy budowy przeprowadzają zdjęcia terenu, wypracowują szczegółowe projekty robót, których koszta przyjęto w kosztorysie od metra bieżącego, sporządzają warunki budowy i dostawy, przeprowadzają rozprawy ofertowe, przedkładają Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawierają z przedsiębiorcami umowy o roboty

i dostawy i czuwają nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Kierownicy budowy podnoszą asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdzają i podpisują wszystkie dokumenty, na podstawie których Wydział krajowy uskutecznia wypłaty, prowadzą sami lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca), przedkładają Wydziałowi krajowemu sprawozdania z postępu budowy, do których dołączają wykaz postępu robót na podstawie dziennika budowy i wyciąg z dziennika kasowego wraz z dowodami rachunkowymi

§ 8.

W razie, gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winni kierownicy budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem. Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wydadku spowodowane przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie, gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§ 9.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna Władza polityczna na żądanie kierowników budowy orzeczenie po myśli § 86, krajowej ustawy wodnej, co do potrzeby i rozciągłości służebności lub odstąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p., dla celów przedsiębiorstwa, jakie służebności na gruntach sąsiednich i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów, lub czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów, materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie według odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu kierownicy budowy dostarczyć powinni władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające, oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winni kierownicy budowy starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nierucho-

mości, lub też z jego prawnym, albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego. W razie nie dojścia do skutku ugody, ma być oznaczą jakość i wysokość odszkodowania, po myśli postanowień § 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38, przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolą przez sądowe oszacowanie. Postanowienia tego paragrafu kraj. ust. wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§ 10.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy, tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych lub też bezpłatnie wywłaszczonych, spiszą kierownicy budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, lub wywłaszczeń należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§ 11.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierowników budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo, bądźto w drodze licytacyi bądźto akordów. W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, mogą kierownicy budowy udzielić przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącić należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§ 12.

Dla uwidocznienia postępu budowy, prowadzą kierownicy budowy dzienniki budowy, w których oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza;

2. liczba robotników, według poszczególnych kategoryi oraz ilość fur,

3. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty oraz opisanie przeprowadzonych robót tudzież początek i koniec robót;

4. odbiór materyałów budowlanych;

5. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą;

6. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

7. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dzienniki budowy mają być z końcem każdego tygodnia zamknięte, przedsiębiorcom do przejrzenia udzielone, tudzież przez nich podpisane po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez nich zarzutów.

§ 13.

Tak Administracyi państwa, jak i Wydziaławi spółki przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego, są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa, jak i Wydziału spółki.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi państwa i wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące. Z kazdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym Władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń. Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz regulacyjny.

§ 14.

Z końcem każdorocznego okresu budowy mają żądać kierownicy budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya, składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego, delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież z wyższego urzędnika technicznego, delegowanego przez Wydział krajowy;

b) z kierownika budowy;

c) z delegata Wydziału spółki.

Z tych członków Komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny. Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych, zatrzymanych przedsiębiorcom.

Ministerstwu rolnictwa zastrzega się prawo wysyłania zastępcy technicznego do Komisyi kolaudacyjnych, w którym to celu Wydział krajowy wi-

nien we właściwym czasie donieść temu Ministerstwu o miejscu i dniu zebrania się każdorazowej Komisyi kolaudacyjnej.

§ 15.

Kierownicy budowy zajmą się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdań dorocznych z czynności budowlanej, które mają wykazać rezultaty robót, wartość budowy, obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy. Sprawozdania te przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa

§ 16.

Dla ubezpieczenia robotników od choroby utworzoną będzie w myśl § 54 ustawy z dnia 30. marca 1888 Dz. p. p. Nr. 33, osobna kasa, dla której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuty, zatwierdzone przez Namiestnictwo.

Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu, datki asekuracyjne do tej kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz budowy przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania przepisanych ustawą opłat.

§ 17.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu regulacyjnego prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego z końcem każdego roku, a najdalej do 1. marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcia rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki oraz kierownictwu budowy.

Zamknięcia rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§ 18.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. kr. Nr. 68.